

Wilco Schmilco

Wilco
Anti

Dues dècades després del seu debut i amb els fantasmes de Jeff Tweedy aparentment esvaïts del tot, Wilco són un grup sobri i madur que s'esforça per treure suc de l'espontaneïtat i que no vol –ni pot– passar de nou per mil turments a l'hora de fer cançons. *Wilco Schmilco*, amb

una corrosiva portada de l'il·lustrador català Joan Cornellà, recupera part dels plantejaments acústics de fa uns anys i presenta altes dosis d'introspecció. *

Messenger Of The Gods: The Singles

Freddie Mercury
Mercury

Coincidint amb els 70 anys del naixement i els 25 de la mort de Freddie Mercury, una antologia aplega els senzills que el cantant britànic va publicar al marge de Queen, des d'*I can*

hear music (un tema d'influxos glam del 1973 publicat amb el nom de Larry Lurex) fins al *Barcelona* amb Montserrat Caballé. Disponible en caps de singles i doble CD. *

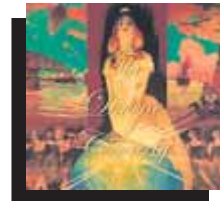

Foreverland

The Divine Comedy
Divine Comedy Records

Sis anys després de *Bang Goes The Knighthood*, Neil Hannon perfecciona encara més el seu pop orquestral amb un disc purament Divine Comedy que remet, una vegada més, als referents més il·lustres de l'orfebreria pop. No retinguin únicament, però, la majestuositat amb la

qual tornen a sonar les veus i els instruments de corda, ja que aquest onzè disc de l'irlandès està minat de lúcides metàfores sobre el món actual. *

Les Cruet: cridant ben fort des del Montseny

Pomes agres

Les Cruet
Bankrobber

Del bullici *hardcore* del Montseny arriben Les Cruet, un quartet amb músics de Zeidun, La Célula Dormiente o Els Surfing Sirles, que viu en comunitat i que es caracteritza per la veu (els crits, vaja) de Laura Crehuet, possiblement la gola més colèrica que ha irromput a Catalunya en l'última dècada. Amb col·laboracions de Joan Colomo i Mau Boada (en l'estudi del qual s'han gravat aquestes dotze escopinades), *Pomes agres* traspua urgència, nervi, cruesa i voltatge estratosfèrics i durant els 24 minuts pelats que dura el disc no és difícil pensar en els històrics MC5 o, fins i tot, detectar-hi uns quants regalims de *soul*. Un disc amb lletres que parteixen de cataclismes emocionals, ple de referències a l'entorn boscos d'on provenen i amb frases tan demolidores com ara "Dins la casa dels peluixos m'he trobat una rata morta de veritat." La marmita *punk on*, de petits, va caure tota una generació de montsenyencs manté tots els seus efectes. *

Els quatre integrants de Les Cruet / BANKROBBER

Que en som, d'animals

Manel Joseph
Satélite K

Cinc anys després del seu primer i, fins ara, únic disc en solitari, Manel Joseph, ànima de l'Orquestra Plateria, reuneix les seves últimes composicions en un disc d'aires autobiogràfiques que inclou també la posada al dia de temes pretèrits com ara la *Cançó de fugida*, que

va escriure amb la Clua per a Dos + Un. Àlbum deliciosament poètic i mediterrani que *el Tri-lla* dedica a la memòria de Marià Albero i Carles Flavià. *

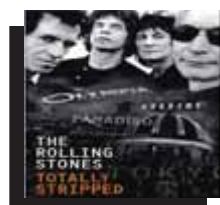

Totally Stripped

The Rolling Stones
Legacy

Tot i que molts els veien com uns ancians, els Stones del 1995 passaven pel seu millor estat de forma en una pila d'anys. La gira de *Voodoo Lounge* (que no va passar per Barcelona), igual que el disc *Stripped*, traspua una gran vitalitat, i el *boxset* que revisa ara aquell període

(una edició ampliada de *Stripped* i, en versió *deluxe*, tres recitals íntegres en DVD), presenta uns Stones rejevenits i entusiasmats d'haver-se retrobat. *

Sonido Joanic

Los Retrovisores
BCore Disc.

No només els periodistes s'inventen etiquetes. Los Retrovisores, un molt ben vestit octet de família *mod* i devoció pel ball, proposen una actualització en clau graciencia del pop *sixties* elaborat de Los Canarios i Manolo y Ramón a la qual anomenen, com resa el títol del seu segon LP, *Sonido Joanic*. Temes propis, adaptacions

(*Harlem Shuffle* en castellà i *One Way Street*, en català) i *cameos* de Koko-Jean Davis de The Excitements. *

